

forhold, har erklæret mig villig til paany at optage den i 17. Mar afbrudte Traad paa alle Punkter knytter den efter de Synspunkter, som Landstinget vedtog ved Sagens sidste Behandling. Det har for mig været en væsentlig Grund til paa dette Punkt ikke at optage andet, end hvad man her har udtalt sig for. Et andet Punkt betragter jeg som noget underordnet, nemlig om Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn skulde med Hensyn til Ligningen have Ret til andet end en Menings-tilkendegivelse, eller om den skulde have en begrænset Ret til at gøre Forslag, og Indstillinger, som Ministeriet ikke skulde kunne gaa ud over. Jeg har ikke kunnet finde nogen principiel Begrundelse for, at det skulde være rigtigt at give Kommunalbestyrelsen den sidstnævnte Stilling, eftersom denne Ligning er — det fastholder jeg — en Ligning paa Menighedens Medlemmer og ikke paa Kommunen. Hvis vi havde en Repræsentation for Menigheden som saadan, vilde det være denne Repræsentation og ikke Kommunens Repræsentation, der skulde have Indstillingsretten.

Hvad særlig angaar det, som ganske vist jeg selv har læst, og som har staaet i Morgens i nogle Blade, at Frederiksberg Kommunalbestyrelse skulde tænke paa at gøre Indsigelse mod Lovforslaget særlig for Frederiksbergs Bedkommende, fordi det ikke stemmer ganske med de Datter, som Kommunalbestyrelsen har haft, var Meddelelsen mig mærkelig allerede paa Grund af Ordets Indsigelse, thi det maatte være klart, at Indsigelse kunde der kun være Tale om, for saa vidt man berørte Frederiksberg Kommunes privatretlige Forhold, medens derimod de offentligretlige Forhold ere selvstændige Lovgivningsmagten og Staten alene Herre over. Der er intet kommet til mig officielt herom, men efter hvad jeg har hørt om disse DisSENSpunkter, referere de sig til — naar undtages dette ene Spørgsmaal om Gaverne, som jo er det samme som Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har haft en anden Mening om — Misforstaaelser, som det aldeles ikke vil være vanskeligt at opklare, og dernæst rene Ubethydigheder, jeg tror derfor aldeles ikke paa, at der her skulde være Tale om nogen som helst Misstemning, men er ganske sikker paa, kan jeg sige, at naar undtages det ene Punkt med Gaverne, ville disse Betæneligheder, som rimeligvis altsaa ville blive mig meddelte af Frederiksberg Kommunalbestyrelse, kunne fjernes næste Gang, dette Lovforslag kommer frem. Dette Forhold i øvrigt vedrører ganske vist særlig det andet Forslag,

men da jeg ikke faar Beslæthed til senere at udtale mig derom, vil jeg sige med det samme, at til en vis Grad er Frederiksberg Kommunalbestyrelse ekseptionelt stillet. Det er i Kraft af, at Frederiksberg Kommune er Kirke ejer, det er slet ikke som Kommunalbestyrelse eller som Kommune men som Kirke-ejer, at Kommunen ved Lovforslaget har faaet tillagt en økonomisk Ret og Pligt, det er et noget ekseptionelt Forhold, at en Kommune er Kirkeejer, men den er det ifølge privatretlig Køb og Salg af den nuværende Kirke og Kirkegaard; dog er dette ikke aldeles uden Eksempel, thi der er en Snes andre Tilfælde i Landet, hvor paa samme Maade et Soan, altsaa en Kommune, som saadan er Kirke-ejer. Det er hele Begrundelsen af den særlige Stilling, og jeg tror ikke, at den Gjenommelighed, der derved kommer frem, indeholder nogen Fare enten for Kommunen, Kirken eller Staten, derfor tror jeg heller ikke, at det skal volde nogen Vanskelighed.

De Enkeltheder, som i øvrigt bleve fremdragne, og som særlig den ærede sidste Taler, der havde Ordet, fremdrog, skal jeg ikke paa dette Trin af Sagen gaa nærmere ind paa, Spørgsmaalet om Kirkestolene er, mener jeg, ikke saa let løst, som det ærede Medlem mente, og jeg tror egentlig ikke, at en Bestemmelse i saa Henseende har sin Plads i dette Lovforslag, jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa.

Jeg skal slutte med at udtale min Erkendtlighed af, at Lovforslaget i sine Grundtræk har fra de fleste af dem, der have haft Ordet, faaet en Modtagelse, som ikke er misstrøstende, men tværtimod maa give de kirkeligtindede her i Landet et Haab om, at denne Sag ad Måre kan føres til en lykkelig Afslutning.

Formanden: Der er kun et Medlem endnu, der har begæret Ordet, nemlig det ærede 1ste Medlem for 11te Kred (Stthr). Han er berettiget til at faa det, da han har forlangt det ved Mødets Begyndelse, men ikke har kunnet faa det tidligere. Smidlertid er jo det ærede Medlems Stilling til Sagen givet ifølge hans Embedsforhold, og hans Varme for Sagen kan jo ikke betvivles af nogen, jeg antager derfor, at det vil være et meget kort Foredrag, han anser det nødvendigt at holde. Jeg giver derfor det ærede Medlem Ordet.

Det. Hansen: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Ja, naar flere ville have Ordet, tør jeg ikke gaa videre.